

РЕШЕНИЕ

№ 2580

гр. София, 19.04.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 43
състав**, в публично заседание на 31.03.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Весела Цанкова

при участието на секретаря Десислава В Симеонова, като разгледа дело номер **11283** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производство е образувано по жалба на „К. и партньори“ Адвокатско дружество, представлявано от управителя В. К., чрез адв. Н. Р., САК, със съдебен адрес [населено място], [улица] срещу отказ на директора на Офис Център на ТД на НАП – С. с изх. № 10 – 53 – 00 – 276/19.05.2019г., постановен по молба № 10 – 53 – 00 – 276/28.04.2020г. на жалбоподателя. Жалбата е уточнена с молба от 11.01.2021г.

В жалбата се твърди, че с отговора се отказва поправка на неправомерно извършено от НАП действие – приложен ред на погасяване на публични задължения. Дружеството е подало ГДД по чл. 92 от ЗКПО с вх.№2210И0737014/31.03.2020г. с декларирани задължения в размер на 2023.05 лева, за които срокът за плащане е 30.06.2020г., предвид § 25 от ПЗР на ЗМДВИП за удължаване на срока за плащане във връзка с COVID 19. На 07.04.2020г. „К. и партньори“ Адвокатско дружество са платили 1 158.02 лева, предствляващи ДОД за месец март 2020г. със срок на погасяване 25.04.2020г., а на 08.04.2020г. са платили 1 494.44 лева, представляващи ДДС по СД за месец март 2020г. със срок за плащане 14.04.2020г. С така платените суми НАП служебно е погасил задълженията по ЗКПО, вместо задълженията, посочени като основание за плащане в платежните нареждания. В резултат на неправомерното разпределение на сумите са формирани задължения за ДДС и ДОД, главница и лихви. Жалбоподателят посочва, че данъчните задължения възникват по силата на закона, а не с подаване на данъчните декларации. Към датата на плащане срокът за погасяване на ДОД и ДДС изтича по-рано в сравнение със срока за плащане

на задълженията по ЗКПО. Разпределението на платените суми е в нарушение на чл.169, ал. 4 и ал. 5 от ДОПК и без да се съобрази изрично посоченото основание за плащане. Иска се отмяна на отказа и задължаване на оправомощения орган по приходите за извършване на действия по правилно отразяване в информационната система на НАП начисленията и съответно погасяване на задълженията, като се има предвид реда на възникването им и основанията, посочени при плащането, като се отменят неправомерно начислените лихви за просрочие. В хода на съдебното производство доводите се поддържат от адв. П.. Направено е искане за присъждане на разноски по списък по чл. 80 от ГПК.

Ответникът - директорът на ТД на НАП - С., чрез упълномощения си процесуален представител юрисконсулт Б. прави искане за отхвърляне на жалбата като неоснователна и недоказана по съображения, изложени в отговора на директора на ТД на НАП – С.. Счита, че направеното разпределение е правилно и законосъобразно, тъй като към момента на постъпване на плащанията единствено е било изискуемо вземането по декларацията по чл. 92 от ЗКПО. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Съдът, след като обсъди доводите на страните и представените по делото доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

„К. и партньори“ Адвокатско дружество е подало ГДД по чл. 92 от ЗКПО с вх.№2210ИЮ737014/31.34.2020г. с декларирани задължения в размер на 2023.05 лева.

На 07.04.2020г. са платили 1 158.02 лева, предствляващи ДОД за месец март 2020г., а на 08.04.2020г. са платили 1 494.44 лева, представляващи ДДС по СД за месец март 2020г. Справката - декларация по ЗДДС е подадена на 12.04.2020г., декларацията образец 6 за ДОД е подадена също на 12.04.2020г. В платежните нареждания изрично са вписани като основания за плащане ДДС и ДОД.

С платените на 07.04.2020г. и 08.04.2020г. са погасени изцяло задълженията по ГДД по чл. 92 от ЗКПО, а с отатъка е погасена част от задълженията за ДДС. Върху задълженията за ДОД и остатъка от задълженията за ДДС са начислени лихви.

На 28.04.2020г. Адвокатското дружество подава молба до ТД на НАП – офис Център за правилно отразяване в информационната система на НАП на извършените плащания, като се погасят задълженията, както са посочени изрично в платежните нареждания и съответно да се сторнират лихвите за просрочие.

С писмо изх. № 10 – 53 – 00 -276/19.05.2020г. на директора на Офис Център на ТД на НАП – С. е отказано извършване на исканите с молбата от 28.04.2020г. действия по отразяване на плащанията в информационната система на НАП. Мотивите са приложение на чл. 169 от ДОПК, както и че към датите на постъпване на сумите по сметка на НАП на 07.04.2020г. и на 08.04.2020г. не са били подадени декларация обр. 6 и СД по ЗДДС, подадени на 12.04.2020г. По тези причини сумите са разпределени за погасяване на задълженията по декларацията по чл. 92 от ЗКПО, подадена на 31.03.2020г.

Отказът, обективизиран в писмото на директора на Офис Център на ТД на НАП– С. е обжалван пред Директора на Дирекция „ОДОП“ при ЦУ на НАП, жалбата подадена чрез Е. на 03.06.2020г., заведена с вх. № 10 – 53 – 00 – 276/04.06.2020г.

С писмо изх. № 23-22-917/10.08.2020г. на Директора на Дирекция „ОДОП“ при ЦУ на НАП – С. жалбата е изпратена на директора на ТД на НАП – С. като по-горестоящ орган по смисъла на чл. 93, ал.1 от АПК по жалби срещу действия на органите по приходите.

С писмо изх. № 24-10-120018/21.10.2020г. на директора на ТД на НАП – С. са потвърдени мотивите за отказа в писмото от 19.05.2020г. Посочено е че към 07.04.2020г. и 08.04.2020г. в НАП е подадена единствено декларацията по чл.92 от ЗКПО, поради което плащанията са правилно разпределение за погасяване на задълженията, които в информационната система са били изискуеми към момента на постъпване на сумите. Плащанията са разпределени автоматично. Писмото е връчено по електронен път на жалбоподателя на 27.10.2020г.

Жалбата пред АССГ е подадена на 10.11.2020г. и е процесуално допустима, разгледана по същество е основателна. Предмет на обжалване са действия на органи по приходите по погасяване на публични вземания чрез разпределение на постъпило плащане от страна на длъжника.

Съгласно чл. 168, т.1 от ДОПК, един от начините за погасяване на публични вземания е чрез тяхното плащане. Последователността на погасяване е регламентирана в чл. 169 от ДОПК. Съгласно чл. 169, ал. 4 от ДОПК, за публичните задължения, установявани от Националната агенция за приходите, до започване на принудителното им събиране, длъжникът заявява вида на задълженията, които иска да погаси. В случаите по чл.169, ал. 4 с постъпила сума се погасява задължението от съответния вид, срокът за внасяне на което изтича най-рано към датата на плащането, освен ако в закон не е предвидено друго. Ако срокът за внасяне на две или повече публични задължения от един и същ вид изтича на една и съща дата, те се погасяват съразмерно. Съгласно чл. 169, ал. 7 от ДОПК, алинеи 4 и 5 не се прилагат за вземания по невлязъл в сила акт, освен ако до образуване на изпълнителното дело лицето подаде заявление до компетентната териториална дирекция, че погасява задължението си по този акт или погасяването става чрез прихващане.

Правилно приходната администрация е приела, че към датата на плащане на 07.04.2020г. и на 08.04.2020г. единственото ликвидно и изискуемо вземане на НАП е вземането по декларацията по чл. 92 от ЗКПО, подадена на 31.03.2020г., тъй като декларациите по ЗДДС и декларацията обр. 6 не са били подадени. Към момента на извършване на разпределение на сумите, постъпили по сметка на НАП в информационната система не са съществували други задължения, за да се приложат правилата на ДОПК за последователност на погасяване на вземанията. Независимо от това, действията на органите по приходите са незаконосъобразни, тъй като в платежните нареждания изрично е вписано основанието за плащане, тоест, че сумите са внесени единствено за погасяване на задължения по ЗДДС и ДОД. Липсва законово основание за разпределение на постъпилите суми за погасяване на други публични задължения, извън изрично посочените като основание за плащане. Разпределение за плащане на други видове задължения е възможно само в случай на прихващане, за което обаче няма издаден акт. Действията на приходната администрация не се основават нито на закона, нито на влязъл в сила административен акт и са изцяло незаконосъобразни. Неправилно е позоваването на чл. 169, ал. 5 от ДОПК, доколкото не се касае за задължения от един и същи вид, а за различни видове данъчни задължения. След като към датата на плащане няма изискуеми задължения по подадените по-късно декларации по ЗДДС и декларация образец 6, при вписаните в платежните нареждания основания за плащане, сумите са били недължимо платени и подлежащи на възстановяване или прихващане. Прихващането обаче се извършва не автоматично, а въз основа на акт на съответния компетентен орган, издаден по реда на АПК, за което длъжникът следва да бъде уведомен. В случая разпределението за

плащане на други данъчни задължения е прихващане, извършено без основание, без издаден административен акт и без да се основава на закона. По силата на чл. 142, ал. 2 от АПК установяването на нови факти от значение за делото се преценява към момента на приключване на устните състезания. В тази връзка следва да се съобразят подадените на 12.04.2020г. декларации от жалбоподателя. Платените суми следва да бъдат разпределени за погасяване на задълженията по тези декларации, така, както е вписано в платежните нареждания. Действията по разпределение на постъпилите суми за погасяване на друг вид данъчни задължения са незаконосъобразни и следва да бъдат отменени, ведно с всички последици от това. Начисляването на лихви за погасените с плащанията задължения е незаконосъобразно и тези лихви не са дължими, предвид извършеното погасяване на задълженията чрез плащане в срок. При този изход на прания спор е основателно искането за заплащане на разноски на жалбоподателя в размер на 50 лева, представляващи платена държавна такса. Воден от горното, съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ отказ на орган по приходите при ТД на НАП – С., обективиран в писмо изх. № 10 – 53 – 00 -276/19.05.2020г. на директора на Офис Център на ТД на НАП – С. да извърши погасяване на задължения за ДДС и ДОД за месец март 2020г., платени на 07.04.2020г. и на 08.04.2020г. от „К. и партньори“ Адвокатско дружество, представлявано от управителя В. К. като незаконосъобразен.

ВРЪЩА преписката за отразяване на плащането и погасяване на задълженията, съгласно мотивите на настоящето решение.

ОСЪЖДА ТД на НАП – С., Офис Център да заплати на „К. и партньори“ Адвокатско дружество, представлявано от управителя В. К., чрез адв. Н. Р., САК, със съдебен адрес [населено място], [улица] сума в размер на 50 (петдесет) лева, представляваща платена държавна такса.

Решението не подлежи на обжалване или протест.

СЪДИЯ: